

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Dosarul nr. 2ra-1000/14

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău (jud. G. Bivol)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. B. Bîrca, M. Moraru, M. Ciugureanu)

Î N C H E I E R E

02 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Todiță Zinovia, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2013, prin care a fost respins apelul depus de Todiță Zinovia și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 iulie 2013, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Todiță Zinovia împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la repararea prejudiciului moral,

a c o n s t a t a t:

1. Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 iulie 2013 acțiunea a fost respinsă.
2. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2013 a fost respins apelul declarat de Todiță Zinovia, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 iulie 2013.
3. La data de 13 ianuarie 2014 Todiță Zinovia a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2013, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești , cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.
4. În motivarea recursului, recurenta Todiță Zinovia a declarat că instanța de apel și prima instanță la emiterea hotărîrilor au interpretat eronat normele dreptului material și nu au dat o apreciere cuvenită circumstanțelor cauzei.
5. Analizînd modul în care recurenta și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.
6. Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul

în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizînd în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

7. Colegiul constată că, argumentele invocate de recurentă în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art.386 alin.(1) lit.b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel, însă asemenea, temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.
8. Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.
9. Prin prisma art.432, alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că, instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcînd în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 CPC.
- 10.Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.
- 11.Cu referire la argumentele recurente precum că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită circumstanțelor cauzei cu încălcarea eronată a normelor de drept material, nu poate constitui temei pentru recurs în Secțiunea a II-a. Mai mult ca atît, aceste argumente poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.
- 12.Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.
- 13.Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Todică Zinovia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.
- 14.În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Todică Zinovia împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2013.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru